

Rerum Naturalium Fragmenta

No. 396

Jaskó S.: Bartkó Lajos emlékezete 3

Jaskó S.: Dr. Göbel Ervin 15
emlékezete

Watford
1990

.

Rerum Naturalium Fragmenta

Tamas Jasko editor

16 Melrose Place, Watford WD1 3LN, England

Bartkó Lajos emlékezete

Jaskó Sándor

Bartkó Lajos
1911-1988

1988. július 2-án, 77 éves korában hunyt el hajdani kollégánk, öreg barátunk, Bartkó Lajos.

Egyik kiemelkedő egyénisége volt annak a régi gárdának, amelyik az elmúlt fél évszázad folyamán tevékeny szerepet vállalt a hazai földtani tudomány fejlesztésében. Egész életpályáján a haladást szolgálta. Mindenkor lépést tudott tartani a geológia időnként átalakuló megújuló irányzataival.

1941-ben a magyar állam ösztöndíjasaként a bécsi egyetem előadásait hallgatta és sorra felkereshette Ausztria híres neogén ősmaradvány lelőhelyeit (Ritzing, Eggenburg, Horn, Molt).

A háború utáni években számos alkalommal KGST szinten tanulmányozhatta a földtani kutatások előrehaladását Varsóban, Szófiában, Belgrádban, Bukarestben és Moszkvában.

Tudományos kutatásaiért kandidátusi címet kapott. A Magyarhoni Földtani Társulat tiszteleti tagjává választotta. Bányaföldtani tevékenységet a Munka Érdemrend ezüst fokozatával jutalmaztak. Tulajdonosa volt a Koch Antal emlékéremnek, a Pro Natura emlékeremnek és a Pro Geológia applicata emlékéremnek.

Bartkó Lajos 1911. május 6-án született Zólyombrézón. Nagypapja bányamérnök volt, innen ered a kőzetek és ásványok iránti érdeklődése. Középiskoláit Miskolcon és Budapesten végezte, majd a Budapesti Tudományegyetem hallgatója lett. 1935-ben középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1937-ben doktorált földtan, ásványtan és őslénytan tárgyakból. Pályája kezdetén az Egyetemi Őslénytani Tanszék gyakornoka, majd tanársegéde volt.

Egyetemi doktori értekezését akkori lakóhelye, Rákosszentmihály környékének oligocén–miocén rétegeiről írta. Itt sikerült több olyan ősmaradványt gyűjtenie, amelyek azelőtt Magyarországról ismeretlenek voltak. A burdigálai homokból leírt új kagylófajt vezető professzora iránti tiszteletből *Aequipecten kutassyi* n. sp. néven írta le.

Egyetemi éveiben gyakran kereste fel a Budai-hegység triász kővütlelőhelyeit is. Itt végzett gyűjtőmunkája során találta meg a hűvösvölgyi Remete-hegy mészkőfejtőjében azt a szép csigapéldányt, amelyet *Fusus noncus* néven ismertetett a Földtani Közlöny 1939. évi évfolyamában.

1941-ben kinevezték asszisztensnek a Magyar Állami Földtani Intézetbe. Itt rövidesen adjunktussá, majd osztálygeológussá lépett elő. Földtani intézeti első megbízatása a pelsőci Nagy-hegy triász képződményéinek őslénytani és rétegtani vizsgálata volt. Feladatának megfelelően, sikerült több gazdag faunát is begyűjtenie és meghatározni a különböző rétegtani szintekből. Ez lehetővé tette az Északi-Kárpátok mészkővonulatának pontosabb biosztratigráfiai tagolását.

A háború után 1944-ben folytathatta ismét a budai triász tanulmányozását. Ekkor végzett terepi megfigyelései vezettek arra az érdekes, újszerű feltételezésre, hogy a bauxitképződésben helyenként közrejátszhatnak hidrotermális hatások is (É. J. 1944-ről, p. 38).

A Földtani Intézet 1946 júliusában a kincstári sókutató munkákhoz rendelte ki szakértőnek. Közel három évig tevékenykedett ezen a téren, az itt elért eredményei között szerepel a sós-hartyáni „Jodaqua” gyógyvíz felfedezése is.

A bányageológiai szolgálat megszervezésekor 1949-ben a Nógrádi Szénbányászati Tröszthez került főgeológusnak. 1949-ig még senki sem készítette el a salgótarjáni szénmedence pontos földtani térképét, s hiányzott az addig meglehetősen rendszeretlenül lemélyített kutatófúrások eredményeinek összefoglaló kiértékelése is. Ezért Bartkó Lajos legelső itteni feladatául ennek a hiánynak a pótlását választotta.

A régebbi adatokat és saját újabb megfigyeléseit összefoglalva készült el kandidátusi értekezése "A nógrádi barnakőszén-terület földtani vizsgálata". Ennek legfontosabb új rétegtani megál-

lapítása – amelyet a Földtani Közlönyben nyomtatásban is olvashatunk – a következő „A barnakőszén összlet nem alsó-miocén, hanem középső-miocén korú és nem állandó rétegszint, hanem csak a helvétii slir part-menti fáciese”.

Bartkó Lajos egészen 1971-ig, vagyis nyugdíjba vonulásáig a Nógrádi Szénbányászati Tröszt főgeológusaként működött. Itt végzett munkáját csupán rövid időre szakította meg a Szénbányászati Minisztériumba, illetve az Országos Földtani Főigazgatóságra történt átmeneti beosztása miatt. Ennek a vidéknek a tanulmányozását nyugdíjasként is tovább folytatta.

A MÁFI Salgótarjáni Kirendeltségéhez beosztott szakértőként elkészítette az Ipolytarnóc és a Salgó-É 1 : 10 000 méretarányú térképlapok geológiai terepfelvételét és térképmagyarázóját.

A Természetvédelmi Hivatal részére kijelölte az ipolytarnóci természetvédelmi terület új védőhatár vonalát. Részt vett Salgótarján építésföldtani atlasza megszerkesztésében is. A Geologica Hungarica ser. Paleontologica 1985-ben megjelent 44. sz. kötetében megírta Ipolytarnóc kutatástörténetét és földtani felépítését.

Ugyancsak ő tartotta a környéket ismertető előadást a Mediterrán Neogén Rétegtani Kongresszus 1985 szeptemberében Ipolytarnócon megrendezett tanulmányi kirándulásán is.

Bartkó Lajos számos értékes közleményével gyarapította földtani szakirodalmunkat. Tudományos tevékenységét sajnos mégsem tekinthetjük lezártnak. Kinyomtatott publikációinál ugyanis jóval több a csak kéziratban olvasható szakvéleményeinek és felvételi jelentéseinek száma. Ezekben bőven találunk

másutt még nem közölt új adatokat a nógrádi rétegsorok fácies-kifejlődésére, faunájára és hegységszerkezeti viszonyaira vonatkozóan.

Bartkó Lajos kollégánk az utóbbi években, élete alkonyán, még tervezgette négy évtizeden át összegyűlt jegyzeteinek kivonatolását és sajtó alá rendezését. Hosszú betegeskedése miatt megfogyatkozó életereje azonban végül is már nem volt elegendő ennek megvalósításához, az észak-nógrádi dombvidék monografikus földtani tájleírásának elkészítéséhez.

BARTKÓ LAJOS SZAKIRODALMI MUNKÁSSÁGA

Publikált értekezések

Földtani és őslénytani adatok Rákosszentmihály és környékének oligocén- miocén korú rétegeihez – Egyetemi doktori ért. 1 – 39. 1937.

Cápa fogak Ipolytarnóc vidékéről – Földr. Ért., 3, 14–17, 1938.

Milyen volt hazánk területének harmadkori éghajlata? – Földr. Ért., 3, 104–114, 1938.

Fusus noncus nov. sp. a Remetehegy dachsteini mészkövéből – Földt. Közl. 69, 196–198, 1939.

Nummulinás kvarckavicsok – Földt. Közl. 69, 58–61, 1939.

Néhány szó egy visszatért mészkőterületről – Földr. Ért. 5, 32–39, 1940.

Külföldi utazásom földtani tanulságai – Földr. Ért. 7, 83–86, 1942.

Beszámoló az 1946 évben Sóshartyán–Szécsény környékén végzett kutatásról – Jövedéki Mélykut. Jel. 1946-ról, 34-54, 1947.

Jelentés a pesterzsébeti sósvíz földtani viszonyairól – Jövedéki Mélykut. Jel. 1946-ról, 154–159, 1947.

Jelentés az 1947 évben Sóshartyán-Szécsény környékén végzett kutatásokról – Jövedéki Mélykut. Jel. 1947-ről, 121- 139, 1948.

B.L.— Szentes F.: A Budapest környéki szénhidrogénkutatások eddigi eredményei – Jövedéki Mélykut. Jel. 1947-ről, 160- 166, 1948.

Előzetes jelentés a Romhány környékén végzett földtani kutatásokról – Jövedéki Mélykut. Jel. 1947-ről, 149- 156, 1948.

Jelentés a Mád környékén végzett geológiai reambulációs felvételről – Jövedéki Mélykut. Jel. 1947-ről, 251-253, 1948.

A salgótarjáni barnakőszén-medence ÉNy-i részének földtani viszonyai – Földt. Int. Évi Jel. 1948-ról, 101- 109, 1952.

Pelsőci Nagyhegy (Plesivecka Planina) földtani viszonyai – Földt. Int. Évi Jel. 1941–42-ről, (2), 43-53, 1953.

Székelyudvarhely – Homoródalmás környékének földtani viszonyai – Földt. Int. Évi Jel. 1943-ról, (2) 91-120, 1953.

Adatok a Budai-hegység felépítéséhez – Földt. Int. Évi Jel. 1944-ről, 37–40, 1953.

Magyarország szénelőfordulásai (orosz nyelven) – NIM kiadv. 1956.

Az észak-magyarországi barnakőszéntelepek kora – Földt. Közl. 91, 143–146, 1961.

A magyarországi külfejtéses szénbányászát értékelése. A hazai új külfejtési lehetőségek értékelése — Orsz. Műsz. Fejleszt. Biz. kiadv. 1962.

B.L. – Boda J. – Székely F.: Pásztó I távlati kutatófúrás – Földt. Int. Évi Jel. 1960-ról, 339 – 341, 1963.

B.L. – Székely F.: Litke 16 távlati kutatófúrás – Földt. Int. Évi Jel. 1960-ról, 342 – 345, 1963.

Ásványtelepeink földtana. Általános kőszénföldtani ismeretek. Magyarország szénkészlete és a további kutatások iránya – Műszaki Könyvkiadó, Budapest, 1966.

Magyarázó Magyarország 200 000-es földtani térképsorozatához. Salgótarján. Hasznosítható ásványi nyersanyagok – Földt. Int. kiadv. 1966.

B.L. – Kókay J.: Lajtamészke előfordulása a Kerepesi úton – Földt. Közl. 96, 301 – 305, 1966.

Nógrád megye ásványi nyersanyagainak kutatási eredményei 1945 – 65 évek között – Nógrád m. Tanács VB kiadv. 1966.

A nógrádi barnakőszén-terület földtani viszonyai – MFT Észak-magyarországi Kőszénföldtani Vándorgyűlésének Kirándulásvezetője, 3 – 6, 1967.

Ipolytarnóc. Ősmaradványok – Tájak – Korok – Múzeumok Kis-könyvtára, OKTH, 196. sz. ismertető, 1985.

Ipolytarnóc földtani vázlata – Geol. Hung. ser. Pal. 44 – 46, 15 – 71, 1985.

Kéziratok (a Magyar Állami Földtani Intézet Adattárában)

Jelentés 1941-ben Udvarhely vármegyében végzett földtani kutatásaimról – Tér 1991, 1941.

Jelentés a Sümeg környéki bauxitbányákról – Bu 16, 1946.

Javaslat Szorospatak és Katalin bányatelepek vízellátására – C/V 76, 1949.

Jelentes a sóshartyáni jódos—brómos víz ügyében — Viz/89, 1950.

Jelentés a hazai üveghomok-előfordulásokról — Tér 5227, 1950.

Előzetes jelentés a Salgótarján környékén végzett földtani felvételtől — Szén 109, 1951.

Jelentés az Istenmezeje környékén végzett bentonit kutatásokról — Bn 49, 1952.

Jelentés a salgótarjáni barnakőszén-medence Márianovák, Mizserfa, Kisterenye III telepre tervezendő erőmű vízellátásáról - Szen/124, 1952.

Jegyzőkönyv a Magy. Földt. Társulat Kőszénföldtani Szakosztályának 1952. október 30-án Salgótarjánban tartott üléséről — Szen/124a, 1952.

B.L. — Székely P.: Nógrádi szénmedence. Kőszénvagyonbecslés — Tér 1844, 1952.

A Nógrádi Medence 1954. évi kőszénkutatási terve — Tér 11833, 1953.

B.L. — Joó T.: Kányás-akna földtani jelentése — Tér 3917, 1954.

Magyarország szénelőfordulásai (orosz nyelven) —Szén/195, 1956.

Előzetes jelentés a balassagyarmat-salgótarjáni 1 É 100 000 gazdasággeológiai térképlap szerkesztéséről — Tér 361, 1957.

A Nógrádi barnakőszénterület földtani vizsgálata — ÉMoTFSz 1977, (Kandidátusi értekezés), 1962.

B.L. — Vitális S.: Javaslat a salgótarjáni 2232,60 m mélységű fúrás továbbmélyítésére, illetőleg egy újabb fúrás mélyítésére — Feljegyzés

Somoskőújfalu 3. sz. mélyfúrásról — A salgótarjáni nagy mélységű, kb. 2000 méteres kutatófúrás földtani javaslata — Tér 3309, 1962.

B.L. — Kéri J.: A nagybátonyi Tiribes akna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1439, 1964.

B.L. — Varkonyi J.: Mizserfai külfejtésbővítés összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1440, 1964.

B.L. — Varkonyi J.: A Keszi barnakőszén terület összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása. - Tér 1441, 1964.

B.L. — Varkonyi J.: Kistelek VII lejtőszakna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1443, 1964.

B.L. — Kéri J.: A Nagybátonyi Katalin II lejtőszakna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása. - Tér 1444, 1964.

Tőkés lejtőszakna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1563, 1964.

Jelentés Pálhegy III (Csibaj) rekonstrukció határmodosításához — Tér 3927, 1964.

Forgách lejtőszakna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1594, 1965.

Székvölgy II kutatási terület összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1624, 1965.

Kányás-akna összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1679, 1965.

Csurgó rekonstrukció összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása - Tér 1698, 1965.

B.L. — Tamáshidy L.: Gyula II — Gyula III rekonstrukció összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1749, 1965.

B.L. — Kárpáti F.: Margit VIII összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 1810, 1966.

B.L. — Kéri J.: Ménkes táró alfa ereszke kutatóvágatának anyagvizsgálata és kiértékelése — Tér. 1884, 1967.

Mátraverebélyi szénmezőt határoló vető kutatóvágatai — Tér 4136, 1968.

B.L. — Tamáshidy L.: Ménkes részletes összefoglaló földtani jelentése és készletszámítása — Tér 4234. 1969.

B.L. — Bazsalya Gy. & Kárpáti F.: Nógrádi alapszelvények és tipusközetek mérnökgeológiai és építésföldtani vizsgálata — Tér 6809, 1969.

B.L. — Kéri J.: Összefoglaló földtani jelentés és készletszámítás a kazári „Zöldmező” mezőgazdasági termelőszövetkezet mátraszelei homoklelőhelyéről — Tér 3120, 1970.

Jelentés Ipolytarnóc—Litke-Mihálygerge környéken végzett földtani kutatásról - Ter 4533, 1974.

Részjelentés az 1976. évben Salgó—Medves—Lapos és környéke földtani térképezése előkészítéséről - Tér 5814, 1976.

Nógrádi Szénmedence fejlesztési terve Kányás-Ny Tar— Hasznos - ÉMoTFSz 1150, 1976.

B.L. — Kéri J.: Javaslat az Ipoly völgyében, Rákospuszta térségében végzendő termálvíz feltárásán - Tér 13195, 1978.

B.L. — Kéry J.: Salgó—Medves környékének földtani térképezése 1 : 10 000 — Tér 7541, 1978.

Jelentés a Salgótarján-Észak terület földtani kutatásáról — Tér 8752, 1979.

Összefoglaló jelentés az 1980. évi észak-nógrádi munkákról és tervjavaslat az 1981—82 évekre. — Tér 9519, 1981.

(*Magyar Állami Földt. Intézet Évi Jel.*; 1988-ról, pp.25-30; 1990.)

Dr. Gőbel Ervin emlékezete

Írta: Dr. Jaskó Sándor

Dr. Gőbel Ervin
1910-1989

1989. december 3-án, életének 79. évében hunyt el régi kollégánk, dr. GŐBEL Ervin. Változatos életpályája során a természettudományok több, különböző ágával is foglalkozott. Volt meteorológus és geofizikus. Végzett talajmechanikai, érckutatósi és vízkémiai vizsgálatokat.

A sors váratlan fordulatai többször is megakadályozták, hogy évtizedeken át végzett zavartalan munkával el tudjon mélyedni valamely tudományág szűkebb szakterületében. Kénytelen volt gyakran állást változtatni és ezért mindig újabb és újabb feladatokkal kellett megbirkóznia.

Csak végtelen nagy szorgalma és szívós kitartása tette lehetővé, hogy minden esetben jól megfeleljen a megváltozott új munkakörének. Igen lelkiismeretes észlelő volt. Végzett méréseiről pontos és jól áttekinthető kimutatásokat vezetett és mindig ragaszkodott a szigorú tényadatok megállapításához. Ezért a nyomtatásban megjelent cikkei, kéziratok szakvéleményei kétségtelenül megbízható, hiteles részletadatok tömegét szolgáltatják.

GÖBEL Ervin 1910-ben született Szeghalmon, Békés megyében. Középiskolai tanulmányait Cegléden és Szegeden végezte. Egyéves katonai szolgálatának letöltése után, az 1930-34. évben a pécsi Tudományegyetem bölcsészeti karának földrajz-természetrajz-kémia szakos hallgatója volt. Ugyanitt 1934-ben ledoktorált, 1935-ben pedig középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1935/36. tanévben gyakornokként működött, PRINZ Gyula professzor mellett.

A pécsi egyetemen töltött éveiben klimatológiai tanulmányokat írt a napfénytartam, a felhőmenet és a széláramlatok helyi sajátosságairól. 1936-37-ben, másfél évig geofizikus észlelőként dolgozott az Iparügyi Minisztérium Bányakutató Osztályának terepvizsgálatainál a Mátrában, a Tiszántúlon és a Rudabányai-hegységben.

1938 januárjától fővárosi középiskolákban tanított, de szabad idejében továbbra is dolgozott a Bányakutató Osztály számára. 1942-ben ismét behívták katonának. Három éven át építés-földtani vizsgálatokat, talajmechanikai méréseket végzett és vízellátási feladatokat oldott meg a honvédség repülőtér-építő parancsnoksága alatt a Szovjetunióban és Beszterce környékén.

1943-ban főhadnagyi, majd nemsokára századosi rendfokozatot ért el.

Az 1945-49. években, csaknem 50 hónapig, szovjet hadifogoly volt. Fogságából való hazaérése után a Magyar Állami Földtani Intézetnél helyezkedett el, majd az 1950-1953. években a MA-SZOBAL RT. Bauxitkutató Expedíciója keretében Bakonybél, Iszkaszentgyörgy és Fenyőfő környékén dolgozott geológusként.

Az 1954—56. években ismét a Földtani intézet keretében folytatta munkásságát, Sátoraljaújhely és Nagybörzsöny környékén ércföldtani, Csolnok és Sárisáp környékén pedig eocén kőszén-előfordulás földtani térképezését végezte. Ezután két évet töltött a Nehézipari Minisztériumban és az Országos Földtani Főigazgatóságon, buzgón segédkezve a bányaföldtani kutatások központi irányításában és az országos ásvány vagyonmérleg összeállításában.

1958-1963-ban az Országos Vízkutató Vállalatnál, 1964-65-ben pedig a Bányászati Tervező Intézetben dolgozott. Az 1966-67. években tagja volt annak a mongóliai földtani térképező csoportnak, amelyet a Központi Földtani Hivatal szervezett. 1968-ban ismét a Bányászati Tervező Intézetbe tért vissza, majd 1970-től 1974. IX. 13-ig, vagyis nyugdíjba vonulásáig a Vízügyi Tervező Vállalat alkalmazta.

Az 1958-1974. év közötti időszakban számos hosszabb földtani szakvéleményt állított össze. Ezek közül nyomtatásban is megjelentek Kőbánya mérnökgeológiájáról, továbbá az Érd, Hatvan és Mecsekszentlászló vízellátásáról írt tanulmányai.

Nyugdíjasként – félállásban – még néhány évig bejárt dolgozni a Magyar Állami Földtani Intézetbe, ahol a tőle megszokott lelkiismeretes pontossággal rakta rendbe az adattárba folyamatosan beérkező kútfúrási dokumentációkat.

Ez idő alatt a hivatalos munkaköri feladatán túlmenően behatóan foglalkozott az alföldi artézi kútvizek vastartalmával is. E tárgykörből írt két rövid előzetes beszámolója a Hidrológiai Tájékoztatóban jelent meg. Tervbe vette egy hosszabb tanulmány megírását a vastartalom mennyisége és a víztározó réteg kőzetminősége közötti kapcsolatáról. Csökkenő életereje, majd bekövetkezett halála azonban megakadályozta, utolsó célkitűzésének végrehajtásában.

Dr. Gőbel Ervin szakirodalmi munkássága

A) Nyomtatásban megjelent értekezések

1. Pécs napfénytartama és felhőzetének képe – Geographica Pannonica. No. 8. Pécs, 1934.
2. A csapadék mint felszínt pusztító tényező Budapesten és Kalocsán – Magyar Időjárás, 1936.
3. Geofizikai kutatások hazánkban - Földt. Értesítő V. 2. füz., pp. 69-72. 1940.
4. Ázsiai kőolaj – Földt. Értesítő VII. 1. füz., pp. 5-11. 1942.
5. Vízkutatás a Délorosz-süllyedék területén - Hidr. Közlöny, 23. köt. pp. 64-78. 1943.
6. Adatok a Budaki-medence hidrogeológiájához - Hidr. Közlöny, 23. köt. pp. 139-146. 1943.

7. Fehérvárcsurgó, Iszkaszentgyörgy és Isztimér környékének földtana - Földtani Int. Évi Jel. 1953-ról, II. köt. pp. 375-383. 1954.
8. A rudabányácskai Nagybányi-hegy környékének bányaföldtani leírása - Földtani Int. Évi Jel. 1954-ről, pp. 45-55. 1956.
9. Az Északnyugati-Bakonyban végzet fúrási kutatások földtani eredményei - Földtani Int. Évkönyv 46. köt. pp. 477-486. 1957.
10. Eger városi vízmű új hévizű artézi kútja - Hidr. Tájékoztató rv. pp. 29. 1962.
11. A mecsekszentlászlói Nagy-forrás és a Kis Tóth-réti patak vízföldtani viszonyai - Hidr. tájékoztató IV. pp. 32-38. 1962.
12. Eger város mélyföldtani és vízföldtani viszonyai az újabb fúrásos kutatások alapján - Földt. Kut. V. 3-4. 1962. pp. 14-17.
13. A Hatvani Cukorgyár vízellátásának megjavítása - Hidr. Tájékoztató VI. pp. 54-59. 1963.
14. Az Érd környéki vízkutató fúrások által kimutatható hegységszerkezeti és vízföldtani viszonyok - Hidr. Tájékoztató VI. pp. 28-31. 1964.
15. GÓBEL E.-NÉMETH L.: Kőbánya városközpont műszaki-földtani adottságai - Földt. Kut. XV. 4. pp. 34-45. 1972.
16. A Duna-Tisza köze déli részén mélyített artézi kutak vizének vastartalma - Hidr. Tájékoztató X. pp. 35-38. 1980.
17. A Duna-Tisza köze déli részén mélyített artézi kútvizek vaslartalmának eredete - Hidr. Tájékoztató X. pp. 18-19. 1981.

B) Kéziratos szakvélemények

18. Jelentés az 1950. évben Magyarországon az Iszkaszentgyörgy-Kincsesmező körzetben végzett bauxitkutató munkálatokról. 57 db térkép és szelvénymelléklet. Balatonalmádi MASZOB AL, 1951. M. ÁU. Földtani Intézet, (MÁFI) Adattár Bu/26.

19. Jelentés az 1950. évben Magyarországon az isztiméri bauxitelőforduláson végzett kutatómunkálatok és készletezések eredményeiről. Balatonalmádi MASZOBAL pp. 1-41, 8 rajzmelléklet. 1951. MÁFI Adattár Ter. 1350.

20. Előzetes földtani jelentés a nagybörzsönyi érckutatásokról. MÁFI pp. 1 -26. 1955. MÁFI Adattár Ter. 799.

21. Sárisáp környékének földtani viszonyai. Jelentés az 1956. évi felvételről. MÁFI. MÁFI Adattár Ter. 354.

22. Csolnok és Dág környékének bányaföldtani viszonyai. Jelentés az 1956. évi felvételről. MÁFI. MÁFI Adattár Ter. 354.

23. GŐBEL E. - JOÓ T. - KOVÁCS ZS. -TOMOR J.: Komlói Hőszolgáltató Vállalat irodaház-tervezésének részletes csúszásstabilitás-vizsgálata. Bány. Terv. Int. pp. 1-16. 8. mell. 1969. MÁFI Adattár Ter. 2271.

24. GŐBEL E. - TOMOR J. - NÉMETH L.: A Villányi-hegység és környéke karsztvízhasznosításának vizsgálata. Bány. Terv. Int. pp. 1-54, 12 mell. 1969. MÁFI könyvtár 42 083.

25. GŐBEL E. - KOLDEISZ J. : Budapest X., Kőbánya Mádi úti lakólap kőzetmechanikai és statikai vizsgálata. Bány. Terv. Int. pp.1-55. 25 mell. 1969. MÁFI könyvtár 42 084.

26. GŐBEL E. - NÉMETH L.: Mérnökgeológiai vizsgálat Kőbánya területén. Bány. Terv. Int. pp. 1 -56,24mell. 1969. MÁFI könyvtár 41 865, MÁFI Adattár Ter. 2210.

27. GŐBEL E. - LÉCZFALVY S.: Zalaegerszeg távlati vízellátása. Vízügyi Terv. Váll. 1 -8. füz. 1970. MÁFI Adattár Ter. 2601.
28. GŐBEL E. - TOMOR J. - KERTÉSZ P.: Máriagyüd és Turony kőbányáinak dokumentációi. Bány. Terv. Váll. 1970. pp. 1-161, 3 mell. MÁFI Adattár ter. Dd. T. Ff. Sz. 377.
29. GŐBEL E. - LÉCZFALVY S. - LUKÁCS L.-né: Budapest környékének vízellátási tanulmányterve. Vízügyi terv. Váll. pp. 1 -62,1 3 mell. 1970 MÁFI Adattár ter. 2688.
30. Részletes beszámoló az Internacionális Geodéziai és Geofizikai Unió XV. kongresszusán való részvételről. Vízügyi Terv. Váll. pp. 1-25, 2 füzet mell. 1971. MÁFI Adattár ter. 3974.
31. GŐBEL E. - LÉCZFALVY S.: A Velencei-tó környékének távlati vízellátása. Vízügyi terv. Váll. 13 lap táblázat. 1972. MÁFI Adattár Ter. 3955.
32. GŐBEL E. – LÉCZFALVY S.: Gárdony-Bikavölgyi vízmű bővítése. Földmérő és Talajvizsg. Váll. 3 füzet. 1972. MÁFI Adattártár. 5718.
33. Délkelet-Magyarország vízellátása. Vízbeszerezés felszín alatti vizekből. Vízügyi Terv. Váll. pp. 1-17. 1972. MÁFI Adattár Ter. 3878.
34. Észak-Mátra, Parád-Recsk környékének vízmérései. Tanulmányterv. Vízügyi Terv. Váll. pp. 1-ö , 13 mell. 1974. MÁFI Adattár ter. 4902.
35. Észak-Mátra, Parád-Recsk környékének vízkatasztere. Vízügyi Terv. Váll. pp. 1-14,179 mell. 1974. MÁFI Adattár Ter. 4903.

(Földtani Közlöny, (1990) 120. 121-122.)